

foto's Landschapbeheer Nederland

Run, Arno run!

Directeur Landschapsbeheer doorkruist alle landschappen van Nederland

In twaalf dagen elf halve marathons lopen en één hele. Arno Willems, directeur van Landschapsbeheer Nederland, vond dat hij zelf maar eens een daad moest stellen tegen de figuurlijke kaalslag in natuur en landschap. Het werd een Loop voor Landschap door alle provincies. Donderdagmiddag 28 oktober kwam hij aan bij het Haagse Bos, klaar voor de eindsprint naar het Provinciehuis van Zuid-Holland.

— Koen Moons (redactie)

> CHALET TEN BOSCH, een piepkleine horecage-
legenheid aan de rand van het Haagsche Bos, zit
vol met mensen met t-shirts van Landschaps-
beheer Nederland en 'Loop voor Landschap'.
Het zijn vooral supporters, maar ook de lopers
zitten rustig een bakje koffie te drinken. Arno
Willems stelt zijn lopers voor die hem vandaag
vergezeld hebben: oud-collega van de Bosgroep
Rino Jans en twee vrienden. Afgelopen
twee weken kreeg hij vaker gezelschap tijdens
het lopen; medewerkers van de provinciale
landschapsbeheerstichtingen, vrijwilligers of
gewoon mensen van buiten. "In Zeeland liepen
we met z'n tienden", zegt Willems.

Vandaag startte de loop in Gouda. Via laagveen-
gebied, droogmakerijen en landgoederen kwam
de club lopers in drie uur en twintig minuten
aan bij het Haagse Bos. "We houden hier een
pauze voor we verder gaan naar het provincie-
huis", legt Willems uit. "We worden daar om
twee uur ontvangen door de gedeputeerde en
we moeten niet te vroeg aankomen." Mooie ge-
legenheid om hem wat vragen te stellen. Want
waarom deze hachelijke onderneming? "Het
is een hartenkreet", aldus Willems. "Er is wel
wat aan de hand natuurlijk. Een bezuiniging
van 72% op natuur en landschap is gigantisch.
En daarnaast heerst er een sfeer dat natuur
en landschap niet meer zo belangrijk zijn. Dat
vraagt om een tegensignaal."

Ruim 270 kilometer hardlopen is zacht gezegd
een bijzondere protestactie. Waarom hardlo-
pen? "Het is een actie die wel bij mij past, ik
ben een hardloper. En het past ook wel bij land-

schapsbeleving van mensen, het landschap is
een plek om te fietsen, wandelen en hardlopen.
En op deze manier kwam ik door alle verschil-
lende landschappen in Nederland en daar kon
ik dan weer over vertellen en over twitteren
en dergelijke. We hebben ook veel regionale
media-aandacht gehad: RTV Oost, Omroep
Drenthe, Omroep Zeeland, Limburgi, Radio
Noord, ga maar door. En ook landelijk, Radio
1 en Vroege Vogels. En als klap op de vuurpijl
natuurlijk het Vakblad Natuur Bos Landschap",
voegt hij er met een glimlach aan toe.

Oproep

Alle etappes eindigen bij het desbetreffende
provinciehuis, waar Willems de groene gede-
puteerde de oproep 'Wij houden ons cultuurland-
schap op de been' ter ondertekening voorlegde.
Ook had hij gesprekken met de gedeputeerden
over de rol die provincies nu krijgen in het
natuur- en landschapsbeleid en hoe zij die gaan
invullen met het weinige geld dat ze daarvoor
meekrijgen van het Rijk. "In de elf gesprekken
die ik nu heb gehad, merkte ik veel verschil in
enthousiasme en strijdvaardigheid. De een zet
zich persoonlijk in voor behoud van natuur en
het cultuurlandschap, de ander heeft een meer
gereserveerde houding. Zo van: we moeten ook
bezuinigen, afwegingen maken, en we moeten
maar zien hoe dat in de Staten gaat vallen. Die
eerste groep gaat in de Staten meer bereiken
dan de laatste. Ik ga geen namen noemen, maar
ik kan wel vertellen dat de enthousiaste groep
het grootste is, gelukkig."

Als vertegenwoordiger van Landschapsbeheer
heeft Willems het idee dat hij extra hard aan
de bel moet trekken, om zo ook voldoende
aandacht te krijgen voor het behoud van het
cultuurlandschap. "Het weinige geld dat nu
beschikbaar is, wordt geconcentreerd in Natura
2000 en de EHS. Dat is natuurlijk goed besteed,
maar er blijft niets over voor Nationale Land-
schappen, Recreatie om de Stad, het cultuur-
landschap in het algemeen. Terwijl dat om
onze eigen leefomgeving gaat. In Zuid-Holland
wordt het Groene Hart als National Landschap
geschrapd. Dat is wel tekenend. Dat gebied gaat
straks vollopen met woningen en bedrijventer-
reinen. Terwijl het een uniek gebied is met een
substantieel deel van onze droogmakerijen.
Driehonderd jaar cultuurhistorie dreigt afgebro-
ken te worden."

Volkslied

Het is bijna tijd om het hier met de gede-
puteerde over te hebben, dus de Loop voor Land-
schap moet weer worden voortgezet. De lopers
warmen zich op, de supporters pakken de fiets
en het gezelschap gaat het bospad op. Als de
loop langs Paleis ten Bosch komt, wordt even
gezwaaid naar de Koningin, maar de tocht gaat
verder. Er zijn staan geen toeschouwers langs
de weg, wel worden we ingehaald door luid bel-
lende fietsers en eisen tegenliggers scheldend
meer ruimte op het pad. De mensen komen dui-
delijk niet voor rust en ontspanning in dit bos.
Na een kleine tien minuten verlaten we het bos
en gaan de drukke stad in. Ver voor het Provincie-
huis staat een radioverslaggever klaar om al
rennend een interview af te nemen. Bij een van
de vele toegangsdeuren houdt de groep stil. Na
enige twijfel gaan ze allemaal, sommigen met
fiets en al, het provinciehuis binnen. Dwalend
door de gangen bereiken we een deur naar een
binnenplaats. Aan de andere kant van de bin-
nenplaats gaan we het gebouw weer binnen en
komen via de receptie in de grote hal waar de
ceremonie gaat plaatsvinden. Felix Schrandt,
directeur van Landschapsbeheer Zuid-Holland,
staat al achter de microfoon en leest de tekst
op van het volkslied van Zuid-Holland, waarin
het landschap wordt bezongen.

Een handvol mensen staat Willems op te wach-
ten, onder wie de voorzitter van Landschaps-
beheer Zuid-Holland en gedeputeerde Han
Weber. Achterin slaan wat ambtenaren, kop
koffie in de hand, verbaasd gade wat er gaande
is. Nadat Schrandt de specifieke boodschap
voor Zuid-Holland heeft voorgelezen, mag Wil-
lems zijn zegje doen. Hij schetst hoe ook in het
drukke Zuid-Holland het landschap mooi en
gevarieerd is. "In mijn loop van Gouda hierheen
wisselde elke vijf kilometer het landschap, dat
was prachtig om te zien. Ik heb ook een stuk

door het Groene hart gelopen, met zijn droogmakerijen en veenweiden. Zo heb ik afgelopen weken heel veel verschillende landschappen voorbij zien komen en mijn best gedaan om aan iedereen te laten zien hoe gevarieerd Nederland is, en hoe belangrijk het is dat we dat behouden." Willems schetst de huidige situatie die volgens hem "vraagt om perspectief, visie en verstandig beleid en bestuur".

Pure noodzaak

Als vervolgens Weber wordt gevraagd de oproep, waar inmiddels de handtekeningen van elf gedeputeerden onder staan, ook te ondertekenen, antwoordt deze: "Met genoegen! Het is aan de provincies om er wat aan te doen en daar gaan we ook voor. Groen is geen luxe, maar pure noodzaak. Ook om onze welvaart te bewaren, om onze provincie als vestigingsplaats interessant te houden." Juist Landschapsbeheer zou volgens Weber meer politieke steun moeten krijgen. "Wat Landschapsbeheer Zuid-Holland doet is juist zorgen dat natuur en landschap van de mensen is. Ik merk vaak – en misschien is het kabinetsbeleid daar wel een weerslag van – dat draagvlak onder groen tekortschiet. De mensen erbij betrekken en medeverantwoordelijk maken, kan dat veranderen." De oproep wordt ondertekend, er worden

handjes geschud en er is een fotomomentje. Dan trekken de gedeputeerden en directeur en voorzitter van Landschapsbeheer Zuid-Holland zich terug voor een bestuurlijk overleg en is de ceremonie voorbij.

Geen Bleker

Voordat Willems eindelijk kan gaan omkleden heeft hij nog even tijd voor een reactie op het praatje van de gedeputeerde. "Dit is dus een typisch voorbeeld van een gedeputeerde die er in de Staten echt voor gaat. Ik ben blij met wat hij zei. Ook wat betreft het bij de mensen zelf brengen. Maar het moet dan wel mogelijk zijn dat wij dat vrijwilligerswerk ondersteunen. Bij Landschap Erfgoed Utrecht waren bijvoorbeeld

al eerder bezuinigingen bekend en daar moest de helft van de medewerkers ontslagen worden. Dat betekent dat we vrijwilligersgroepen ook minder kunnen ondersteunen. En het argument dat vrijwilligerswerk zichzelf wel organiseert, daar ben ik het niet mee eens. Als niet voor scholing en gereedschap zorgt en het niet organiseert, zul je zien dat het na een of twee jaar langzaam verdwijnt. Bezuinigingen leiden er echt niet toe dat mensen zich spontaan zelf gaan organiseren."

Graag had Willems zijn oproep nog aangeboden aan Staatssecretaris Bleker, maar deze wilde daar geen tijd voor vrij maken. "Ik wilde hem graag bezoeken, maar hij gaf aan geen tijd te hebben en wenste mij veel succes. Hij had ook kunnen zeggen 'ik heb nu geen tijd, maar ik ontvang u graag een andere keer'. Dat was niet zo. Jammer, ik was graag met hem in gesprek gegaan."

Geen grote afsluiting met een reactie van Bleker dus. De aanwezigen zijn inmiddels afgedropen. Ook Willems vertrekt. Met twee grote bossen bloemen en een cadeau van zijn collega's van Landschapsbeheer: een bon voor nieuwe hardloopschoenen.

redactie@vakbladnbl.nl

